

Staande op de schouders

Door Joyce Johnson Rouse

Ik sta op de schouders van hen die mij voorgingen.
Ik ben sterker door hun moed, ik ben wijzer door hun woorden.
Ik word opgetild door hun verlangen naar een mooie en heldere toekomst.
Ik ben dankbaar voor hun visie, voor hun zwoegen op deze aarde.

Wij staan op de schouders van hen die ons voor gingen.
Zij zijn heiligen en zij zijn mensen, zij zijn engelen, zij zijn vrienden.
We kunnen nu over hun problemen, hun moeilijkheden en hun uitdagingen heen kijken.
Als we weten dat ook door onze inspanning de dingen uiteindelijk beter zullen worden.

Zij tillen mij hoger op dan dat ik ooit zou kunnen vliegen.
Zij dragen mij lasten weg.
Stel je voor hoe onze wereld er uit zou zien als zij het niet hadden geprobeerd.
We zouden hier vandaag niet zijn om te vieren.

Ik sta op de schouders van hen die mij voor gingen.
Ik voel me geëerd door hun inzet voor onze vrijheid.
Ik zal een beetje hoger staan, ik wil een beetje langer werken.
En mijn schouders zullen er zijn om hen te dragen die na mij komen.

Zij tillen mij hoger op dan ik ooit zou kunnen vliegen.
Zij dragen mijn lasten weg.
Stel je voor hoe onze wereld eruit zou zien als zij het niet hadden geprobeerd.
We zouden nu niet zo gezegend zijn vandaag.

Ik sta op de schouders van hen die voor mij kwamen.
Ik voel me geëerd door hun inzet voor onze vrijheid.
Ik zal een beetje hoger staan, ik wil een beetje langer werken.
En mijn schouders zullen er zijn om hen te dragen die na mij komen.